

og samtidig ændres landsudligningen, alt sammen på samme tidspunkt:

Jeg forstår godt, at der kan være røster ude i det kommunale landskab, der siger, at det er svært, at der er gamle kommuner, hvor der reduceres lidt, for at borgerne i den samme nye kommune på andre områder kan få lidt mere, så man altså får et fælles serviceniveau i 2007, som er et vejet gennemsnit af det, man har nu. Jeg forstår godt, at det giver anledning til mange problemer, og det er en svær politisk indsats, der skal til – eller det er en stor udfordring. Det har vi vidst hele tiden, og derfor må vi blot sige, at det er den opgave, man har påtaget sig, og som skal løses i 2006 og 2007.

Ole Stavad (S):

Jeg mener ikke, jeg i finansministerens svar hørte nogen former for erkendelse af, at han havde noget ansvar for nogle af de problemer, der er derude i øjeblikket.

Jeg står her med et bilag, som vi fik i Folketingets Kommunaludvalg for 14 dage siden, da vi havde besøg af ni borgmestre med meget forskellig politisk baggrund: Venstre, Konservative, borgerliste og Socialdemokrater. Da finansierings- og udligningsreformen blev vedtaget i foråret, stod det helt konkret optrykt i lovforslaget, hvad de pågældende ni kommuner hver især ville få. Derefter har man i kommunerne gjort op, hvor meget man så rent faktisk har fået. Alle ni kommuner konstaterer mærkværdigvis, at de har fået mindre end det, der var lovet af regeringen, og som var forudsætningen for Folketingets vedtagelse og – går jeg ud fra – også forudsætningen for den aftale, finansministeren indgik med Kommunernes Landsforening.

Mener finansministeren ikke, at regeringen har et problem, den er nødt til at tage alvorligt?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Vi tager alle udfordringer alvorligt. Det er sådan, at det, vi sikrer i kommuneaftalen, er en ramme for, hvor mange penge der i alt er til rådighed, men ikke for, hvordan fordelingen er mellem kommunerne, hvem der skal have større vækst end andre. Der beder man udtrykkeligt om, at vi holder fingrene væk. Så vi giver en ramme, og så fordeler kommunerne selv de økonomiske muligheder inden for rammen.

Det, hr. Ole Stavad beder om, er, at vi skal tage stilling til konkrete kommuner og deres prioritering eller problemstillinger, og det er jo det samme som at sige, at vi skal blande os i, hvor-

dan den enkelte kommune disponerer i forhold til alle andre kommuner. Sådan er rammeaftale-systemet ikke bygget op.

Så det, der er min primære opgave, er at sikre, at de penge, vi har lovet, at den samlede ramme er til stede, og så blander vi os ikke i den fordeling, der er, eller i, hvilke kommuner der egentlig har vækst, og hvilke der ikke har. Man skal huske på, at der ikke er nogen vækstbegrænsning. Vi har ikke aftalt en vækst for den enkelte kommune, det styrer de selv. De kan lave en tommelfingerregel i Kommunernes Landsforening, som de kan sende ud, men der er ikke et tal, der siger, at så meget er væksten i den enkelte kommune. Det er den rummelighed, der ligger inden for rammen, og som man selv skal fordele.

Formanden:

Så er det fru Pia Gjellerup for et sidste spørgsmål.

Kl. 13.55

Pia Gjellerup (S):

Jeg går ud fra, at finansministeren i fortsættelse af det, han her senest har svaret, mener, at grundlaget for at indgå en aftale må være et, der er kendt og holdbart, og at det er fuldstændig rimeligt, oven i købet mere end det, at man spørger til de situationer, hvor et grundlag fuldstændigt skrider. Og det er det, der er sket, i hvert fald for de ni kommuner, der i fællesskab besøgte Kommunaludvalget. Jeg går ud fra, at det ikke skal oversættes til, at man kun interesserer sig for de ni kommuner, men at det faktisk handler om alle.

Men jeg hører det sådan, at finansministeren ikke forestiller sig, at man skal lave individuelle straffeaktioner. Så har jeg da fået en lille smule af svaret på hovedspørgsmålet, og det skal jeg takke for og så blot sige, at Socialdemokratiet ikke fører kampagne mod aftalesystemer, tværtimod. Men vi fører en kampagne og har gjort det i hele Socialdemokratiets liv for, at vi får en ordentlig, decentral velfærd i Danmark, hvor der er mulighed for at betale for den velfærd, som borgerne har fået stillet i udsigt både af kommunerne og af Folketinget – og da i øvrigt vist også fra regeringen.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu er det sådan, at regeringen jo har det samme mål for at give borgerne god velfærd. Og så må jeg bare konstatere, at det aldrig er lykkedes for